

Sygn. akt I C 582/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Ligoń-Krawczyk

Protokolant: Maksymilian Obrębski

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2024 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa P. B. (1)

przeciwko(...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od(...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz P. B. (1) kwotę 42.200 (czterdzieści dwa tysiące dwieście) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 marca 2019 roku do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. ustala, że powódka wygrała proces w 19%, a pozwany w 81% i pozostawia rozliczenie kosztów postępowania referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się niniejszego wyroku.

Sygn. akt **I C 582/23**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 grudnia 2019 r. (data nadania, k. 33) skierowanym do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie P. B. (1), zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, skierowanym przeciwko(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. wniosła o:

1. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 55.200 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe L. o numerze rej. (...) z dnia 9 grudnia 2018 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 marca 2019 r. do dnia zapłaty;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 9 grudnia 2018 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki L. o numerze rej. (...), którego właścicielką jest powódka. Uwzględniwszy stałą sumę ubezpieczenia w wysokości 197.096 zł, strona pozwana wypłaciła na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 107.996 zł, a wartość wraku pojazdu określiła na 89.100 zł, co w opinii powódki jest wartością zawyżoną. Na zlecenie powódki rzeczoznawca samochodowy wykonał prywatną wycenę i określił rzeczywistą wartość wraku pojazdu na 33.900 zł. Różnica między wskazaną kwotą a wyliczoną przez pozwaną (...) wynosi więc 55.200 zł. Swoje roszczenie powódka oparła na art. 805 § 1 k.c. i art. 363 § 1 k.c. Roszczenie odsetkowe strona powodowa oparła na art. 481 § 1 k.c. wnosząc o zasądzenie od pozwanego odsetek ustawowych za opóźnienie, wskazując okres ich rozliczenia od dnia 5 marca 2019 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po dniu wydania przez pozwanego ostatecznej decyzji w sprawie (pozew o zapłatę z 30 grudnia 2019 r., k. 1-4). Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt XVI C 60/20.

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 lipca 2020 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o:

1. oddalenie powództwa w całości;
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zgodnie z treścią art. 98 § 1¹ k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 9 grudnia 2018 r. i na mocy decyzji z dnia 4 lutego 2019 r. przyznała odszkodowanie w łącznej wysokości 107.996 zł. Pozwany zakwestionował roszczenie powódki co do wysokości wskazując, że wypłacone odszkodowanie w pełni pokrywa szkodę powstałą dnia 9 grudnia 2018 r. Pozwany podkreślił, iż koszt naprawy pojazdu po szkodzie przekroczył 70% wartości rynkowej pojazdu, wobec czego naprawa stała się ekonomicznie nieuzasadniona, a szkoda została rozliczona jako całkowita. Wartość odszkodowania została ustalona jako różnica pomiędzy stałą sumą ubezpieczenia 197.096 zł, a wartością pojazdu uszkodzonego, która została ustalona na podstawie analitycznego wyliczenia wartości pozostałości na kwotę 89.100 zł. Pozwany zaznaczył, że w przedmiotowej sprawie sporna pomiędzy stronami jest wartość pojazdu uszkodzonego, którą pozwany ustalił w oparciu o zgromadzoną w postępowaniu likwidacyjnym dokumentację (odpowiedź na pozew z 30 lipca 2020 r., k. 41-42).

Pozwem z dnia 2 czerwca 2020 r. (data nadania, k. 33), skierowanym do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, P. B. (2), zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o:

1. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 20.000 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe L. o numerze rej. (...) z dnia 28 sierpnia 2019 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20 października 2019 r. do dnia zapłaty;
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że w dniu 28 sierpnia 2019 r. kierujący pojazdem marki L. o numerze rej. (...) stanowiącym własność powódki poruszając się zgodnie z przepisami ruchu drogowego uderzył w latarnię. Kierującym pojazdem był wnioskowany świadek S. C., który w imieniu powódki zgłosił szkodę pozwanemu i podejmował czynności w toku jej likwidacji. Pojazd w dniu zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia AC z zastosowaniem klauzuli stałej wartości pojazdu oraz klauzuli zniesienia redukcji sumy ubezpieczenia. Fakt zawarcia umowy ubezpieczenia potwierdziła polisa nr (...). Szkoda została zgłoszona pozwanemu i zarejestrowana pod numerem(...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany odmówił wypłaty odszkodowania. W decyzji z dnia 20 września 2019 r. pozwany argumentował, że polisa ubezpieczenia pojazdu uległa rozwiązaniu/została zerwana po wypłacie odszkodowania za szkodę całkowitą z dnia 9 grudnia 2018 r. Zdaniem powódki, § 8 pkt 2 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (OWU) nie normuje sytuacji, w której wystąpienie szkody całkowitej w ubezpieczonym pojeździe skutkowałoby rozwiązaniem umowy ubezpieczenia. W ocenie powódki umowa ubezpieczenia nie uległa więc rozwiązaniu wskutek ziszczenia się zastrzeżonego warunku, a pojazd po szkodzie z dnia 9 grudnia 2018 r. został przez powódkę naprawiony. Powódka wskazała również na odmienny zakres definicji „szkody całkowitej” zawartej w OWU, a znaczenia „szkody będącej skutkiem całkowitego zniszczenia pojazdu”. Odrębne reżimy ustalenia odszkodowania w zależności od sposobu zakwalifikowania szkody mają – w ocenie powódki – wyłącznie na względzie limitację odpowiedzialności ubezpieczeniowej za szkodę co do wysokości właśnie po to, żeby wypłacone odszkodowanie nie przenosiło sumy ubezpieczenia (odszkodowanie bądź jest nie większe niż 70% wartości pojazdu – szkoda częściowa bądź nie większe niż wartość pojazdu przed szkodą pomniejszona o wartość wraku pojazdu). Potwierdzeniem powyższego jest zdaniem powódki fakt, że po szkodzie z dnia 9 grudnia 2018 r. powódka naprawiła pojazd (choć musiała to uczynić częściowo z własnych środków), zaś pozwany przeprowadził oględziny po szkodzie z dnia 28 sierpnia 2019 r. Pozwany przyznał

obowiązywanie umowy po wypłacie odszkodowania za szkodę w pojeździe z dnia 9 grudnia 2018 r. wzywając powódkę do zapłaty II raty składki oraz przeprowadzając oględziny po szkodzie z dnia 28 sierpnia 2019 r., czego nie czyniłby gdyby umowa ubezpieczenia nie wiązała stron. Roszczenie odsetkowe strona powodowa oparła na art. 481 § 1 k.c. wnosząc o zasądzenie od pozwanego odsetek ustawowych za opóźnienie i wskazując okres ich rozliczenia od dnia 20 października 2019 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po upływie 30-dniowego terminu po wydaniu przez pozwanego ostatecznej decyzji w sprawie (decyzja z dnia 20 września 2019 r.) (pозew o zapłatę z 2 czerwca 2020 r., k. 1-4 akt o sygn. I C 2269/20). Sprawa została zarejestrowana pod sygn. I C 2269/20.

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 sierpnia 2020 r.(...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o:

1. oddalenie powództwa w całości;
2. zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zgodnie z treścią art. 98 § 1¹ k.p.c.

W uzasadnieniu pozwane (...) w pierwszej kolejności wniosło o połączenie niniejszej sprawy i sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z powództwa P. B. (2) przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o sygn. akt XVI C 60/20 do wspólnego rozpoznania. Pozwane(...) wskazało, że w obu sprawach powódka dochodzi zapłaty z tytułu odszkodowania na podstawie umowy ubezpieczenia atocasco potwierdzonej polisą o numerze (...) oraz w obu sprawach dochodzi odszkodowania za szkodę w pojeździe marki L. o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 9 grudnia 2018 r. i z dnia 28 sierpnia 2019 r. W obu sprawach powódka zastrzegła sobie możliwość rozszerzenia powództwa. Z uwagi na to, że górną granicę odpowiedzialności pozwanego stanowi suma ubezpieczenia w wysokości 197.096 zł brutto, a pozwany w decyzji z dnia 4 lutego 2019 r. wypłacił 107.996 zł, wniosek o połączenie jest zasadny, aby uniknąć ewentualnej sytuacji zasądzenia łącznych kwot, które przewyższałyby sumę ubezpieczenia. Pozwany jednocześnie zakwestionował roszczenie powódki co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwany wskazał, że zakwalifikowanie szkody z dnia 9 grudnia 2018 r. jako szkody całkowitej i wydanie decyzji o przyznaniu odszkodowania w kwocie 107.996 zł skutkowało rozwiązaniem umowy ubezpieczenia AC, o czym powódka została poinformowana decyzją z dnia 4 lutego 2019 r. Wobec powyższego w decyzji dotyczącej drugiej szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. pozwany wydał decyzję odmowną, której podstawą był § 7 ust. 8 pkt 2 OWU. Pozwany zaznaczył przy tym, że do szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. doszło na 2 dni przed pierwotnym końcem ochrony ubezpieczeniowej z polisy (30 sierpnia 2019 r.) na prostym odcinku drogi poprzez czołowe uderzenie w latarnię, zaś kierujący podał, iż poruszał się z prędkością zgodną z przepisami. W ocenie strony pozwanej powódka nie wykazała zasadności oraz wysokości roszczenia dochodzonego pozwem, co winno skutkować oddaleniem powództwa w całości (odpowiedź na pozew z 10 sierpnia 2020 r., k. 41-43 akt o sygn. I C 2269/20).

Postanowieniem z dnia 7 września 2020 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w sprawie o sygn. I C 2269/20 połączył sprawę do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą tocząca się przed tut. Sądem pod sygn. akt XVI C 60/20 oraz postanowił prowadzić dalej obie sprawy pod sygn. akt XVI C 60/20 (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z 7 września 2020 r., sygn. I C 2269/20, k. 78 akt o sygn. I C 2269/20).

Pismem procesowym z dnia 22 grudnia 2022 r. strona powodowa rozszerzyła powództwo sformułowane w pozwie z dnia 22 maja 2020 r. pod sygn. I C 2269/20 (prawidłowa data wniesienia powództwa to 2 czerwca 2020 r., zgodnie z datą nadania przesyłki, k. 33 akt o sygn. I C 2269/20), w ten sposób, że wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda, obok kwoty 20.000 zł dodatkowo kwoty 150.869 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 października 2019 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pisma zawierającego rozszerzenie powództwa strona powodowa wskazała, że mając na uwadze opinię biegłego sądowego i ustalone przez biegłego wartości rynkowe pojazdu, koszty naprawy pojazdu oraz wartości wraku

pojazdu w zakresie każdej ze szkód, tj. z dnia 9 grudnia 2018 r. i z dnia 28 sierpnia 2018 r., powódka w zakresie roszczenia o zapłatę dotyczącą zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2019 r. dokonała rozszerzenia powództwa o zapłatę z kwoty 20.000 zł do kwoty 170.896 zł, a więc o dalsze 150.896 zł. Powódka nie modyfikowała wysokości roszczenia o zapłatę dotyczącego zdarzenia z dnia 9 grudnia 2018 r., albowiem roszczenie to wynosiło 55.200 zł, zaś biegły oszacował wartość szkody całkowitej w pojeździe na kwotę 150.196 zł, pozwany wypłacił powódce 107.996 zł, tym samym powódce przysługuje roszczenie o zapłatę odszkodowania uzupełniającego w kwocie 42.200 zł. Powódka wskazała przy tym, że biegły nie potwierdził za tezę dowodową pozwanego, iż do szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. doszło w sposób kontrolowany (było pozorowane), a okoliczności i przebieg zdarzenia nie sugerują, aby kolizja została spowodowana w sposób celowy. Brak należytej ostrożności ze strony kierującego pojazdem L. podczas omijania wysepki pomiędzy pasami ruchu na łuku jest natomiast objęty ryzykiem włączonym do ubezpieczenia autocasco i w tych okolicznościach przyczyną szkody była zwykła nieostrożność kierowcy. Zdaniem powódki, mając na uwadze zapisy § 10 ust. 2 OWU, brak jest podstaw, aby wartość pojazdu – ustaloną jako stała na datę zawarcia umowy – miała ulec zmianie w odniesieniu do szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. (pismo procesowe strony powodowej zawierające modyfikację powództwa, k. 145-146).

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie w sprawie o sygn. akt XVI C 60/20 stwierdził swoją niewłaściwość i na podstawie art. 200 § 1 w zw. Z ar. 17 pkt 4 k.p.c. przekazał sprawę według właściwości Sądowi Okręgowemu w Warszawie (postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z 30 stycznia 2023 r., sygn. XVI C 60/20, k. 150).

W odpowiedzi na modyfikację powództwa pozwany wniósł o:

1. oddalenie powództwa w całości (również w rozszerzonym zakresie),
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zgodnie z treścią art. 98 § 1¹ k.p.c. Pozwany wskazał, iż w piśmie procesowym z 26 stycznia 2022 r. (k. 140) zakwestionował opinię biegłego na którą powołuje się strona powodowa w modyfikacji powództwa i wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej. Jednocześnie pozwany podtrzymał stanowisko o braku odpowiedzialności za szkodę z dnia 28 sierpnia 2019 r., wyrażone w odpowiedzi na pozew z dnia 10 sierpnia 2020 r. (k. 41-43 akt o sygn. I C 2269/20) (odpowiedź pozwanego na pismo powódki zawierające modyfikację powództwa, k. 161).

Do czasu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie (protokół rozprawy z 13 lutego 2024 r., k. 198).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 sierpnia 2018 r. P. B. (2) zawarła z(...) S.A. w W. (dalej: (...)) umowę ubezpieczenia pojazdu marki L. (...), rok produkcji (...), o numerze rejestracyjnym (...), obejmującą ubezpieczenie OC, AC (Autocasco i Car Assistance) oraz dodatkowo: następstw nieszczęśliwych wypadków (NNW). W zakresie ubezpieczenia typu autocasco (AC) obowiązywał wariant serwisowy oraz dodatkowo: zniesienia redukcji sumy ubezpieczenia – stała wartość rynkowa. Suma ubezpieczenia pojazdu została określona na 197.096 zł brutto. Umowa została potwierdzona polisą nr (...). Zakres ubezpieczenia obejmował okres od 31 sierpnia 2018 r. do 30 sierpnia 2019 r. Łączna kwota płatności za polisę wynosiła 14.734 zł, płatna w dwóch ratach: I rata w kwocie 7.368 zł płatna do 7 września 2018 r. oraz druga rata w kwocie 7.366 zł płatna do 27 lutego 2019 r. (Polisa nr (...) z 31 sierpnia 2018 r., k. 25-27).

W umowie ubezpieczenia zastosowanie miały ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 13 grudnia 2016 r. (warunki umowy ubezpieczenia z polisy nr (...) z 31 sierpnia 2018 r., k. 26).

Zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 13 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (dalej: OWU) **szkoda całkowita** to szkoda, dla której wyliczone w Systemach eksperymentalnych (...), (...), lub (...) koszty naprawy, liczone według cen nowych części

oryginalnych producenta pojazdu, wymiaru robocizny i jej cen w autoryzowanych stacjach naprawy właściwych dla danej marki oraz miejsce zarejestrowania pojazdu, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług (VAT), przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu z chwili zaistnienia szkody.

W myśl § 1 ust. 3 pkt 23 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco (dalej: OWU) **wartość pozostałości po szkodzie całkowitej** stanowi wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyliczona w Systemie eksperckim(...) lub (...). (...)może ustalić wartość pozostałości na podstawie oferty zakupu uzyskanej podczas aukcji wskazując Ubezpieczonemu ofertę nabycia pozostałości.

Stosownie do treści § 7 ust. 8 pkt 2 OWU, umowa ubezpieczenia rozwiązuje się z chwilą wypłaty odszkodowania za Szkodę będącą skutkiem całkowitego zniszczenia lub kradzieży pojazdu (z wyłączeniem zaboru pojazdu w celu krótkotrwałego użycia określonego w art. 289 k.k.) albo po wyczerpaniu sumy ubezpieczenia wskutek wypłaty odszkodowania lub odszkodowań (Ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z 13 grudnia 2016 r., k. 53-58).

Polisa nr (...) ustala rozliczenie szkody według wariantu serwis, zaś rozliczenie szkody według tego wariantu określa § 8 pkt 2 OWU (opinia z 23 grudnia 2021 r. biegłego sądowego K. F. z w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego, k. 98-99).

Zgodnie z § 8 pkt 2 OWU (zasady ustalania i wypłaty odszkodowań w przypadku szkody całkowitej), jeżeli nie umówiono się inaczej, niezależnie od wybranego przez Ubezpieczającego wariantu ubezpieczenia, w przypadku Szkody całkowitej obowiązują następujące zasady:

1) odszkodowanie jest należne w kwocie równej wartości rynkowej nieuszkodzonego pojazdu pomniejszonej o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, z zachowaniem warunków określonych w ust. 9, przy czym obydwie wartości są określane według wartości na dzień powstania szkody;

2) jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 10 lit. a) w wartości netto, podstawą ustalenia odszkodowania jest wartość rynkowa pojazdu nieuszkodzonego pomniejszona o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, przy czym obydwie wartości określane są według wartości na dzień powstania szkody w kwocie netto, tj. bez uwzględnienia odliczonego podatku VAT;

3) jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 10 lit. a) w wartości brutto, podstawą ustalenia odszkodowania jest wartość rynkowa pojazdu nieuszkodzonego pomniejszona o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, przy czym obydwie wartości określane są według wartości na dzień powstania szkody, w kwocie brutto, tj. z uwzględnieniem podatku VAT,

4) jeżeli przy zawieraniu umowy ubezpieczenia wartość rynkowa pojazdu została ustalona w oparciu o system ekspercki, wartość rynkowa pojazdu ustalana zgodnie z pkt 1) dla celu obliczenia odszkodowania jest ustalana w oparciu o ten system ekspercki, który został zastosowany przy zawieraniu Umowy ubezpieczenia (Ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z 13 grudnia 2016 r., k. 53-58).

W dniu **9 grudnia 2018 r.**, tj. w czasie trwania umowy ubezpieczenia OC, AC i NNW (Polisa nr (...) z 31 sierpnia 2018 r., k. 25-27), ubezpieczony pojazd marki L. o numerze rej. (...) został uszkodzony. W toku procesu likwidacji szkody (...) uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i zakwalifikował szkodę jako całkowitą ustalając, że koszt naprawy pojazdu po szkodzie przekroczył 70% wartości rynkowej pojazdu, wobec czego naprawa stała się ekonomicznie nieuzasadniona, a szkoda została rozliczona jako całkowita (pismo (...) S.A. z 9 stycznia 2019 r., k. 8).

Wartość rynkowa brutto pojazdu L. w stanie przed szkodą, określona na dzień 9 grudnia 2018 r. wynosiła 113.200 zł brutto, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym określonym na dzień 9 grudnia 2018 r., przy wycenie wartości uszkodzonego pojazdu w oparciu o program (...) i w przypadku określenia kosztu naprawy pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych producenta, wynosiła 46.900 zł. Tym samym różnica pomiędzy wartością pojazdu

przed szkodą a wartością brutto w stanie uszkodzonym wynosiła 66.300 zł brutto (opinia z 23 grudnia 2021 r. biegłego sądowego K. F. w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego, k. 102).

Na mocy decyzji z dnia 4 lutego 2019 r. (...) przyznał odszkodowanie w łącznej wysokości 107.996 zł. Wartość odszkodowania Ubezpieczyciel ustalił jako różnica pomiędzy stałą sumą ubezpieczenia (197.096 zł) a wartością pojazdu uszkodzonego określonego metodą ofertowego kosztu naprawy, która została wyliczona na 89.100 zł. W piśmie Ubezpieczyciel poinformował, że **jeśli szkoda została zakwalifikowana jako całkowita to muszą rozwiązać umowę ubezpieczenia AC**. Do sytuacji takiej dochodzi również jeżeli kwota odszkodowania jest równa sumie ubezpieczenia pojazdu (decyzja (...) S.A. z 4 lutego 2019 r., k. 10-12; analiza techniczno-ekonomiczna szkody nr (...), k. 50; opinia nr (...) z 18 grudnia 2018 r., k. 51-52; arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym z 18 grudnia 2018 r., k. 52).

P. B. (2) naprawiła pojazd u mechanika, ponosząc koszt około 90.000 zł. Pojazd po naprawie był sprawny. P. B. (2) jeździła autem po naprawie (zeznania powódki P. B. (2), protokół k. 79, nagranie 00:18:25-00:20:39).

W marcu 2019 r. P. B. (2) otrzymała wezwanie do zapłaty drugiej raty polisy (zeznania powódki P. B. (2), protokół k. 79, nagranie 00:22:42).

W dniu **28 sierpnia 2019 r.**, tj. w czasie trwania umowy ubezpieczenia OC i NNW (Polisa nr (...) z 31 sierpnia 2018 r., k. 25-27), pojazd marki L. o numerze rej. (...) został ponownie uszkodzony. Kierujący pojazdem S. C. uderzył w latarnię (zeznania świadka S. C., protokół k. 78v, nagranie 00:06:13-00:10:15). W wyniku zdarzenia samochód marki L. doznał uszkodzeń w obszarze przednim bryły nadwozia. Przyczyną kolizji był skrajny brak należytej ostrożności ze strony kierującego pojazdem podczas omijania wysepki pomiędzy pasami ruchu na łuku pasa ruchu. Okoliczności i przebieg zdarzenia nie sugeruje, aby kolizja została spowodowana w sposób celowy (opinia z 23 grudnia 2021 r. biegłego sądowego K. F. w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego, k. 91-99).

S. C., z upoważnienia P. B. (2), zgłosił szkodę Ubezpieczycielowi (zeznania świadka S. C., protokół k. 78v, nagranie 00:06:37 i 00:10:52; zgłoszenie szkody w pojeździe, nr szkody (...), k. 66-69 akt o sygn. I C 2269/20).

(...) wykonał czynności pomocnicze w procesie likwidacji szkody w postaci oględzin głównych (pismo (...) S.A. z 30 sierpnia 2019 r., k. 67 akt o sygn. I C 2269/20; zeznania świadka S. C., protokół k. 78v, nagranie 00:11:44).

Koszt naprawy pojazdu L. o numerze rej. (...) po szkodzie z dnia 28 sierpnia 2019 r. wyniósłby 115.765,77 zł i byłby wyższy od wartości rynkowej pojazdu wynoszącej 100.700 zł. Koszt naprawy pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych byłby wyższy od jego wartości rynkowej, co określa szkodę jako całkowitą. Wartość rynkowa pojazdu uszkodzonego (wraku) w wyniku szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. wynosiła 26.200 zł (opinia z 23 grudnia 2021 r. biegłego sądowego K. F. z w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego, k. 98-99).

Decyzją z dnia 20 września 2019 r. (...) S.A. poinformował, iż zakończył postępowanie w sprawie zgłoszonej szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. i wskazał, że nie może wypłacić odszkodowania, gdyż polisa nr (...) została zerwana po wypłacie odszkodowania za szkodę całkowitą z dnia 9 grudnia 2018 r., o czym informowano w decyzji płatniczej szkody. Mając powyższe na uwadze, (...) wskazał, że nie ponosi odpowiedzialności za przedmiotową szkodę z dnia 28 sierpnia 2019 r. (decyzja (...) S.A. z 20 września 2019 r., nr szkody (...), k. 76 akt o sygn. I C 2269/20; zeznania świadka S. C., protokół k. 78v, nagranie 00:11:55).

Samochód po szkodzie z dnia 28 sierpnia 2019 r. nie był naprawiany, został sprzedany za około 40.000 zł (zeznania powódki P. B. (2), protokół k. 79v, nagranie 00:27:02-00:27:44).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów. Sąd w całości dał wiarę dokumentom stanowiącym podstawę ustaleń stanu faktycznego, bowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, a Sąd nie miał podstaw do podważenia ich wiarygodności bądź zawartej w nich treści z urzędu.

Ponadto Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków i techniki samochodowej (postanowienie tut. Sądu z 15 października 2021 r., k. 84). **Opinia biegłego sądowego K. F. z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego** z dnia 23 grudnia 2021 r. została opracowana na podstawie materiału dowodowego zebranego w aktach sprawy oraz oględzin miejsca zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2019 r. (k. 91-99 wraz z załącznikami, k. 100-124). Opinia ta dotyczyła ustalenia wartości pojazdu (wraku) po zdarzeniu z dnia 9 grudnia 2018 r., ustalenia czy szkoda w pojeździe z dnia 28 sierpnia 2019 r. miała charakter całkowity czy częściowy oraz ustalenie odpowiednio wartości wraku pojazdu (przy ustaleniu szkody całkowitej) lub kosztów naprawy pojazdu (przy ustaleniu szkody częściowej), a także ocena co do powstania szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. w warunkach kontrolowanych i celowych oraz ocena podjętych przez użytkownika pojazdu manewrów drogowych dot. zdarzenia z 28 sierpnia 2019 r. (k. 91). Opinia została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę, odpowiadała wymaganiom określonym w Kodeksie postępowania cywilnego, a nadto nie zachodziły żadne powody osłabiające zaufanie do wiedzy, kompetencji, doświadczenia czy bezstronności sporządzającego opinie biegłego. Opinia zawierała również fotografie wykonane podczas oględzin miejsca zdarzenia z 28 sierpnia 2019 r. (k. 96). Wnioski biegłego zostały sformułowane w sposób jasny i nie budzący żadnych wątpliwości.

Z uwagi na zgłoszone przez stronę powodową zastrzeżenia do sporządzonej opinii (k. 140), Sąd postanowieniem z dnia 26 lipca 2023 r. dopuścił dowód z uzupełniającej pisemnej opinii biegłego K. F. celem udzielenia odpowiedzi na pytania i ustosunkowania się do zarzutów zawartych w piśmie strony pozwanej z 26 stycznia 2022 r. (k. 140) (postanowienie tut. Sądu z 26 lipca 2023 r., k. 171), do której pozwany załączył ofertę zakupu wraku aktualną na dzień 19 grudnia 2018 r. za pomocą firmy (...), gdzie najwyższa oferta wynosiła 54.200 zł (k. 141-143). W opinii uzupełniającej z dnia 28 sierpnia 2023 r. biegły sądowy wskazał, że przychylił się do wersji wyceny wartości rynkowej pojazdu na podstawie aukcji portalu (...). Maksymalna cena transakcji na aukcji – zdaniem biegłego – jest czynnikiem decydującym w wycenie wartości rynkowej pojazdu, zatem można przyjąć wartość rynkową pojazdu L. w stanie uszkodzonym na kwotę 54.200 zł (pisemna opinia uzupełniająca z 28 sierpnia 2023 r. biegłego sądowego K. F. z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, k. 177). Z uwagi na zgłoszone przez stronę pozwaną zastrzeżenia do sporządzonej opinii uzupełniającej, Sąd na rozprawie w dniu 13 lutego 2024 r. dopuścił dowód z ustnych wyjaśnień do opinii wydanej na piśmie przez biegłego K. F.. Biegły wskazał, że nie uwzględniał w swej opinii szkód w USA, ponieważ pozwany ubezpieczyciel nie uwzględniał ich przy przekazaniu na giełdę pojazdów i nie zaznaczył, że samochód był uszkodzony w USA. Takiej informacji nie ma również w polisie. Biegły wskazał przy tym, że w ocenie biegłego wartość pojazdu uszkodzonego na dzień 28 sierpnia 2019 r. wynosił 26.200 zł. Biegły zaznaczył również, że dokonując wyceny wartości uszkodzonego pojazdu opierał się na programie (...), który jest bardzo precyzyjny i używa metody korzystanej dla poszkodowanego. Zaznaczył, że wartość samochodu na giełdzie zależy od różnych czynników, zależy od tego ile klient chce zapłacić (ustne wyjaśnienia biegłego K. F., protokół rozprawy z 13 lutego 2024 r., protokół k. 198, nagranie 00:02:11-00:09:28).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **S. C.** (protokół rozprawy z 16 czerwca 2021 r., k. 78-79) w zakresie wskazanym w ustalonym stanie faktycznym. Zeznanie te były logiczne i spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek potwierdził, że to on był sprawcą zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2019 r. w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd L., będący własnością powódki. Świadek zgłosił szkodę. Wskazał, że na infolinii ubezpieczyciela otrzymał informacje, że polisa jest ważna. Po kilku dniach dowiedział się, że odszkodowanie nie zostanie wypłacone z uwagi na brak ubezpieczenia AC pojazdu, które wygasło. Wskazał, że rzeczoznawca od Ubezpieczyciela dokonywał oględzin szkody.

Sąd uznał za wiarygodne zeznanie powódki **P. B. (2)** (protokół rozprawy z 16 czerwca 2021 r., k. 79-79v) w zakresie w jakim korespondowały one z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Powódka potwierdziła, że procedurą likwidacji szkody w związku ze zdarzeniem z dnia 28 sierpnia 2019 r. zajmował się S. C., któremu użyczono zostało auto. Zeznała, że na infolinii uzyskała informację, że polisa jest aktywna, a nikt nie kontaktował się z nią, iż umowa AC została rozwiązana. Wskazała przy tym, że dla niej pismo Ubezpieczyciela z dnia 4 grudnia 2019 r. w którym zamieszczono informację o rozwiązaniu umowy ubezpieczenia AC w sytuacji zakwalifikowania szkody jako całkowitej (załączony przez powódkę do pozwu na k. 10-11) stanowiło dla niej jedynie informację, a nie rozwiązanie umowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie, lecz jedynie w części.

Strona powodowa w przedmiotowym postępowaniu dochodziła od pozwanego (...)S.A. z siedzibą w W. zapłaty:

1. kwoty 55.200 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe L. o numerze rej. (...) z dnia 9 grudnia 2018 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 marca 2019 r. do dnia zapłaty (pозew o zapłatę z 30 grudnia 2019 r., k. 1-4);

2. kwoty 170.869 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe L. o numerze rej. (...) z dnia 28 sierpnia 2019 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 października 2019 r. do dnia zapłaty (pозew o zapłatę z 2 czerwca 2020 r., k. 1-4 akt o sygn. I C 2269/20; pismo procesowe strony powodowej zawierające modyfikację powództwa, k. 145-146).

Strona pozwana w toku postępowania wносиła o oddalenie powództwa zarówno sformułowanego w zakresie zdarzenia z dnia 9 grudnia 2018 r., jak również wobec zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2019 r. Pozwany kwestionował przy tym wysokość roszczenia dotyczącego zdarzenia z dnia 9 grudnia 2018 r., zaś w zakresie zdarzenia z dnia 28 sierpnia 2019 r. kwestionował roszczenie powódki co do zasady i co do wysokości, wskazując na brak odpowiedzialności za szkodę z uwagi na rozwiązanie umowy, która nastąpiła w związku z wypłatą odszkodowania za szkodę całkowitą w pojeździe w związku ze zdarzeniem z dnia 9 grudnia 2018 r.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl § 2 pkt 1 k.c. przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu dobrowolnej umowy ubezpieczenia ustalana jest na zasadach przewidzianych w tej umowie i obowiązujących strony wzorcach umownych, w tym wypadku OWU (Ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z 13 grudnia 2016 r., k. 53-58).

W niniejszej sprawie w zakresie szkody jakiej uległ pojazd marki L. o numerze rej. (...) w dniu **9 grudnia 2018 r.** bezsporny był zarówno fakt istnienia stosunku umownego pomiędzy stronami, jak również zajścia zdarzenia w postaci uszkodzenia pojazdu i odpowiedzialności pozwanego za szkodę stąd wynikłą. Przedmiotem sporu natomiast była kwestia wysokości świadczenia należnego powódce z tytułu umowy autocasco.

Do umowy zawartej między stronami ma zastosowanie zasada generalnego, pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., zgodnie z którą w granicach odpowiedzialności za normalne następstwa zdarzeń szkodzących, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzone. Jednocześnie suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.).

Ponadto podnieść należy, że zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągnęło za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Na tle ww. przepisu zachodzi potrzeba oceny, czy koszt restytucji jest dla zobowiązanego nadmierny. Przyjmuje się, że nieopłacalność naprawy, będąca przesłanką wystąpienia tzw. szkody całkowitej, ma miejsce wówczas, gdy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku. Stan majątku poszkodowanego, niezakłócony zdarzeniem ubezpieczeniowym, wyznacza bowiem granice należnego odszkodowania. Za utrwalony należy uznać pogląd, że koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie

jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 k.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2006 r. sygn. akt III CZP 76/05).

W sprawie nie było sporne, iż w skutek zdarzenia z dnia 9 grudnia 2018 r. przedmiotowy pojazd uległ szkodzie całkowitej. Okoliczności tej nie kwestionowała również strona powodowa, która podnosiła w toku postępowania, że Ubezpieczyciel zawyżył wartość wraku pojazdu, a tym samym wypłacił powodce zaniżone odszkodowanie.

Wobec ustalenia, że w zakresie zdarzenia z 9 grudnia 2018 r. nastąpiła szkoda całkowita, zaś w polisie nr (...) sumę ubezpieczenia pojazdu określono na 197.096 zł z klauzulą stałej wartości rynkowej, należało ustalić wartość wraku pojazdu po szkodzie z dnia 9 grudnia 2018 r.

W postępowaniu likwidacyjnym zakończonym decyzją z dnia 4 lutego 2019 r. (...) uznał wartość szkody na 107.996 zł, która stanowiła różnicę pomiędzy stałą sumą ubezpieczenia (197.096 zł) a kwotą 89.100 zł, którą należy uznać za oszacowaną przez Ubezpieczyciela wartością pozostałości po szkodzie całkowitej, stosownie do treści § 8 ust. 2 OWU (k. 56v).

W celu określenia wartości wraku pojazdu po szkodzie z dnia 9 grudnia 2018 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego K. F. w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego. Wycenę wartości pojazdu w stanie jak przed szkodą i w stanie uszkodzonym biegły sporządził przy pomocy eksperckiego programu (...), który wybiera automatycznie metodę bardziej korzystną dla poszkodowanego. Biegły oszacował, że wartość rynkowa brutto pojazdu L. w stanie przed szkodą, określona na dzień 9 grudnia 2018 r. wynosiła 113.200 zł brutto, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym określonym na dzień 9 grudnia 2018 r., w przypadku określenia kosztu naprawy pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych producenta, wynosiła 46.900 zł. Tym samym różnica pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą a wartością brutto w stanie uszkodzonym wynosiła 66.300 zł brutto (opinia z 23 grudnia 2021 r. biegłego sądowego K. F. w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego, k. 102).

Tym samym, przyjmując wartość w stanie uszkodzonym po zdarzeniu z dnia 9 grudnia 2018 r. Ubezpieczyciel winien wypłacić powodce odszkodowanie w wysokości 150.196 zł (197.096 zł minus 46.900 zł) za szkodę całkowitą w pojeździe. Mając na uwadze, iż powódka w postępowaniu likwidacyjnym dotyczącym szkody z dnia 9 grudnia 2018 r. otrzymała od Ubezpieczyciela kwotę 107.996 zł, dodatkowo powodce należna jest kwota 42.200 zł

Sąd miał na uwadze, iż pozwany w zastrzeżeniach do opinii biegłego z dnia 23 grudnia 2021 r. załączył wydruk ofert zakupu z firmy (...) datowane na 19 grudnia 2018 r., gdzie najwyższą ofertą za pozostałości przedmiotowego pojazdu po szkodzie opiewała na 54.200 zł (z VAT) (k. 141-143). Biegły co prawda początkowo w pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 28 sierpnia 2023 r. przychylił się do wersji wyceny wartości rynkowej na podstawie aukcji portalu (...) przedłożonej przez pozwanego (k. 177), jednak w ustnych wyjaśnieniach do opinii wskazał, że dokonując wyceny wartości uszkodzonego pojazdu opierał się na programie(...), który jest bardzo precyzyjny i używa metody korzystanej dla poszkodowanego. Zaznaczył przy tym, że wartość samochodu na giełdzie zależy od różnych czynników, zależy od tego ile klient chce zapłacić (ustne wyjaśnienia biegłego K. F., protokół rozprawy z 13 lutego 2024 r., protokół k. 198, nagranie 00:02:11-00:09:28). Z tych względów Sąd uznał wyliczenie wartości wraku dokonane na podstawie programu (...) za najbardziej precyzyjne, w pełni prawidłowe i odzwierciedlające realną wartość wraku pojazdu po szkodzie, niezależną od czynników nieobiektywnych, tj. zainteresowania klientów aukcją w danym momencie. Ponadto ustalenia te są zgodne z wytycznymi zawartymi w § 1 ust. 3 pkt 23 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco, gdzie **wartość pozostałości po szkodzie całkowitej** stanowi wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyliczona w Systemie eksperckim (...) lub (...).

Jedynie na marginesie Sąd zauważa, iż o ile strona pozwana w toku niniejszego postępowania przedłożyła oferty zakupu przedmiotowego pojazdu z daty 19 grudnia 2018 r. (a więc de facto Ubezpieczyciel dysponował wskazanymi ofertami w dacie likwidacji szkody z dnia 9 grudnia 2018 r. – obiekt został wprowadzony do programu(...) w dniu 18 grudnia 2018 r., zaś w dniu 19 grudnia 2018 r. Ubezpieczycielowi zostały przedstawione oferty, k. 141), to w postępowaniu likwidacyjnym oszacował wartość pozostałości (wraku) pojazdu na kwotę 89.100 zł, a więc o 34.900 zł wyższą niż najwyższa oferta w kwocie 54.200 zł (k. 141). Pomimo, że początkowo biegły sądowy przychylił się do

wersji wyceny wartości rynkowej pojazdu na podstawie przedłożonego przez pozwanego wydruku aukcji portalu (...) (uzupełniająca opinia biegłego sądowego K. F. z 28 sierpnia 2023 r., k. 177), to należało uznać, że wyliczenie wartości wraku dokonane przez biegłego sądowego na podstawie programu (...) jest najbardziej precyzyjne i odzwierciedlające realną wartość wraku pojazdu po szkodzie, niezależną od czynników nieobiektywnych, tj. zainteresowania klientów aukcją w danym momencie, a ponadto zgodną z postanowieniami owu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 42.200 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą 197.096 zł (stałą sumę ubezpieczenia), a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym na dzień 9 grudnia 2018 r., która została ustalona przez biegłego sądowego na kwotę 46.900 zł, przy uwzględnieniu wypłaconego powódce w postępowaniu likwidacyjnym odszkodowania w wysokości 107.996 zł.

O odsetkach za opóźnienie od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 5 marca 2019 r. do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po dniu wydania przez pozwanego ostatecznej decyzji w sprawie (decyzja (...) S.A. z 4 lutego 2019 r., k. 10-12).

W pozostałym zakresie roszczenie powódki w zakresie roszczenia w związku ze zdarzeniem z dnia 9 grudnia 2018 r. podlega oddaleniu jako niezasadne (pkt II wyroku).

Odnosząc się do roszczenia powódki dotyczącego szkody jakiej uległ pojazd marki L. o numerze rej. (...) w dniu **28 sierpnia 2019 r.** sporny między stronami był fakt zarówno istnienia stosunku umownego pomiędzy stronami i odpowiedzialności pozwanego za szkodę stąd wynikłą, jak również wysokość zgłoszonego roszczenia.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest obligatoryjne dla każdej osoby będącej właścicielem pojazdu mechanicznego zarejestrowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Z kolei ubezpieczenie AC (Autocasco) czy inne ubezpieczenie (np. NNW) nie są ubezpieczeniami obowiązkowymi dla posiadaczy pojazdów mechanicznych, stanowią jedynie dodatkowe ubezpieczenie.

Załączone do niniejszej sprawy dokumenty w postaci Polisy nr (...) z dnia 31 sierpnia 2018 r. (Polisa nr (...) z 31 sierpnia 2018 r., k. 25-27) oraz decyzji pozwanego z dnia 4 lutego 2019 r. (decyzja (...) S.A. z 4 lutego 2019 r., k. 10-12) wskazują, iż o ile w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia ww. Polisa obejmowała ubezpieczenie OC, AC i dodatkowo: NNW, tak w wyniku postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego w związku ze szkodą z dnia 9 grudnia 2018 r., **po 4 lutego 2019 r. umowa ubezpieczenia AC uległa rozwiązaniu**, co potwierdza treść decyzji Ubezpieczyciela z dnia 4 lutego 2019 r. (k. 11).

W dacie powstania szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. strony łączyła umowa ubezpieczenia – Polisa nr (...), jednak w zakresie ubezpieczenia pozostawały jedynie ubezpieczenie OC i dodatkowe: NNW. Pojazd nie był więc objęty ubezpieczeniem AC. Co prawda, ubezpieczyciel w marcu 2019 r. wezwał powódkę do zapłaty drugiej raty za polisę (zeznania powódki P. B. (2), protokół k. 79, nagranie 00:22:42) oraz dokonał oględzin pojazdu po 28 sierpnia 2019 r., jednak pojazd nie podlegał już ochronie z tytułu ubezpieczenia autocasco. Okoliczność, że dla powódki informacja zawarta w decyzji z dnia 4 lutego 2019 r. nie stanowiła rozwiązania umowy w tym zakresie, nie świadczy o łączącym strony stosunku ubezpieczenia AC pojazdu w dacie 28 sierpnia 2019 r. Natomiast zapłata drugiej raty była zobowiązaniem powódki wynikającym z zawartej umowy ubezpieczenia na podstawie której zobowiązała się do uiszczenia składki, w tym wypadku rozłożonej na raty.

Wobec powyższego, pozwany w toku postępowania likwidacyjnego w zakresie zgłoszonej szkody komunikacyjnej autocasco z dnia 28 sierpnia 2019 r. słusznie uznał, że polisa dotycząca szkody autocasco została zerwana po wypłacie odszkodowania za szkodę całkowitą z dnia 9 grudnia 2018 r.

Z tych względów rozważania dotyczące ustalenia wartości pozostałości (wraku) pojazdu po zaistnieniu szkody z dnia 28 sierpnia 2019 r. są bezprzedmiotowe, zaś roszczenie strony powodowej w tym zakresie podlegało oddaleniu w całości (pkt II wyroku).

Zgodnie z art. 108 § 1 k.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie Sąd, stosownie do treści art. 108 § 1 zd. 2 k.p.c., rozstrzygnął jedynie o zasadach ponoszenia kosztów procesu ustalając, że powódka wygrała proces w 19 %, a pozwany w 81 % i pozostawił rozliczenie kosztów postępowania referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się niniejszego wyroku, o czym orzekł w punkcie III wyroku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.

Sędzia Ewa Ligoń-Krawczyk